

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.U.D. ... Ad
exequias, quae Viro ... Bernhardo Soltowen/ I.U.D. ... Ducum Holsatiae quondam
Consiliario & Capituli Slesvicensis Syndico. Hodie ... Omnes literariae reip. cives
amanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1667

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774757795>

Druck Freier Zugang

Redeker, H.R.,
in
B. Soltow.
Rostock. 1667.

15

RECTOR 20. 1.
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RU-
DOLPHUS Redeker/
J.U.D.,... Sereniss. Ducis Mechl. Consil.
& Consistorii Ducalis Assessor.

Ad exequias,

quæ
Viro Nobilissimo & Consultiſſimo

DN. BERNHARDO
Soltowen /

J. U. D. Serenissimorum DNN.
Ducum Holsatiæ quondam Consili-
ario & Capituli Slesvicensis
Syndico.

Hodiè in templo Cathedrali parabuntur

Omnes literariæ reip. cives
amanter invitat.

ROSTOCHII,
Tipis JOHANOISKILLI, Acad. Typog. Anno 1667.

Salutem!

Inter calida Regis & Prophetæ Davidis suspiria, quibus omnipotentis gratiam in se collatam extollit, & uberiores ejus clementiam implorat, haud ultimum obtinet locum, quando plenus timore exclamat: *Ne avoces me in dimidio dierum meorum.* Quibus Vir Dei expresse fatetur, terminum vitæ humanæ, qui inter alios brevissimo dierum numero absolvitur, aliis autem ad seram senectam prolongatur, non à Stoicâ aliquâ necessitate, aut fatali & absoluto decreto dependere, sed in manu & providentia Domini, cui vitæ & mortis arbitrium competit, esse. Humanæ enim vitæ brevior aut prolixior usura, non ex inevitabili aliquâ lege, cujus decretoria quædam hora sit, petenda venit, sed in promissionibus & comminationibus divinis fundata est, uti ex perspicuo verbo Dei passim & quidem evidentissimis probatur locis. Timore liquidè Domini, *inquit sapientissimus*, multiplicabuntur dies tui, & addentur tibi anni vitæ: Impiorum autem anni abbreviabuntur. Decretorios esse vitæ humanæ dies, certosque annos, in aperto est, interim ille numerus non ex fatali & superstitiosâ necessitate suam habet determinationem, sed ex merâ providentiâ divinâ, quæ:

quæ cuncta gubernat, fluit. Omnibus hominibus, verissimum
illud: *Memento mori*, commune quidem est, neque ullus hu-
mana ope aut consilio spicula mortis potest evitare: Statutum
enim est hominibus semel mori, illudq; statutum nullus mor-
taliū, si modo nominis sui erit memor, potest abrogare; hora
tamen mortis est incerta, nec ab ullo fato Stoico, sed à Deo, qui
vitæ & mortis potestatem habet, determinatur. Sive enim vitæ
hominis modo longiori extendatur cursu, sive autem breviori
abrumpatur spatio, id omne divinæ adscribendum ordinatio-
ni. Terminus enim vitæ humanæ, uti ipsius mortis certitudo,
non absolutus est, & immutabili necessitate certo temporis
momento adstrictus, sed in eo præfigendo & constituendo ra-
tio habetur à Deo, qui in sui nominis gloriam, modo pro obe-
dientia aut inobedientia hominū, modò tamen etiā pro salute
electorum promovenda, hunc ocyus, illum autem serius, ex
hac meseriarum valle avocatur. *Æsopus*, tam festivi ingenii,
quam vultus sædi imago, interrogatus aliquando, quid face-
ret Deus? sapienter certè respondit: *Excessa deprimit, extol-
lit autem humilia*. Hæc enim fuerunt Dei opera, & manebunt
in posterum, usque dum hoc totum constabit, ut deponat &
extollat. Uti enim in rebus omnibus humanis, prout iustitiæ
& clementiæ norma id exigit, suo utitur arbitrio, ita eadem
ratione circa vitæ & mortis dispensat gressus. Nam sicuti pas-
sim reperiuntur longioris ævi promissiones, ita etiam subinde
extant graviores brevioris vitæ comminationes. Nemo igitur
non fugere debet stoicas, de inevitabili & fatali vitæ hu-
manæ termino, opiniones, ne Deum in suis vituperet operibus,
& blasphemus in Deum reperiatur. Dei enim verbum est, quod
falsum dicere nescit: *Viri sanguinum non dimidiabunt dies suos*
item: *Exterminabuntur flagitiosi, & passim*. Promissionum,
etiam varia passim in sacro codice occurrunt monita & exem-
pla, Sic *Ezechia Regi*, cui ægrotanti *Esaias* mortem instare
nuncia

nunciavit, oranti & lacrimanti vita prolongata, & sanitas pristina restituta est *Es. 38.* Davide devotissime supplicante pestis & interfectio, quam ambitiosâ lustratione Israelis & Judæ merebatur, cessavit, *2. Sam. 24.* Ninivitis etiam, seriò poenitentiam agentibus, vita donatur. Et in ipso Decalogo Deus, longævus super terram fore, promittit, qui Patrem ac matrem honorent. Talem felicitatem prolixioris vitæ etiam indeptus est vir *Prænobilis & Consultissimus DN. BERNHARDUS Soltow* *J. U. D. & Sereniss. Dnn. Ducum Holsatiae quondam Consil. & Capituli Slesvicensis Synd.* qui cum annos 75 in hâc mortalitate absolvisset, placidè in hoc obdormivit anno. Nec solum hic noster pie defunctus hanc gratiam à Deo obtinuit, sed nec minus suos Parentes ad eandem felicitatis metam devenisse, non sine maxima vitæ voluptate, vidit. Pater enim ejus ad annum 73 superstitit. Mater autem 76. annos implevit. Uti autem dies annorum nostrorum, *Mose teste,* septuaginta anni sunt, hos una cum dilectissimis suis parentibus, quibuscum jam in Dn. quiescit, ex divinâ supergressus est dispensatione, & ita præ aliis sexcentis laudandus est. *Natus autem est pie defunctus Doctor Soltovius Slesvici Holsatorum 14. Apr. Anno 1592. circa decimam antemeridianam, parentibus equidem honestissimis & clarissimis, Patre DN. BERNHARDO Soltow Hamburgo oriundo, qui cum per 50 annos Camera Sereniss. Ducis Holsatiae Slesv. Secretarius & pariter ejusdè Præfectus fuisset, tandem Senior Capituli Slesvicensis factus est. Hac a. officia summa cū felicitate & laude ad Annū ætatis 73, quando placidè occubuit, exornavit. Matrem habuit Fœminam ornatissimam CLARAM Töcken / Chiloniensis Consulis PAULI Töcken / Viri ceterū Consultissimi, filiam, quæ 16 annis viro vidua superstes anno ætatis suæ 76 facis concessit, & Slesvici honorificè mariti sepulchro adsociata est. Hisce parentibus vitam & honestam educationē debet, siquidè primos ætatis annos, usq; dū ad annum 13 pertingeret, honestissime in Scholâ patriâ, transegit. inde ad desideria patris sui,*

DN. M.

DN. M. HERMANNI Soltow/ Senioris Capituli Razeburgicæ
multum Reuer. Razeburgum missus, ibique tum privatim à patre
suo, tum in Scholâ Dnm. Canonicorum seu Cathedrali eruditus est, postea
Anno 1608. Hamburgi, M. PAULI SPERLINGII Scholæ ibidem
Rectoris fidelissimi curâ commissus, ubi per Jesquiannum studiis operâ
navavit. Anno autem 1610 hanc nostram Academiam, parentum suo-
rum jussu, visitavit, & DN. CHRISTIANI SLEDANI S. S. Th. D.
& P. P. mensâ, nec non sollicita institutione, in Ethicos & Politicos stu-
dia, usus est. Postea studio legalis scientiæ sese mancipavit, & per bien-
nium sub auspicio Jcti Excellentissimi DN. THOMÆ LINDE-
MANNI Antecessoris hujus Universitatis celeberrimi, primæ legalis
scientiæ fundamenta feliciter posuit, illo elapso Argentoratense Athe-
næum inuisit, in itinere autem celebriora, antequam eò deveniret,
totius Germaniæ loca, & inter illa Megapolin, Pomeraniam, Mar-
cam, Misniam, Bohemiam, Franconiam, Sueviam, Alsatiamq; per-
lustravit. Argentoratum ubi appulit DN. HENNINGI OBRECHTI
Questoris Urbicæ mensâ usus est, & contubernalem nactus fuit Virum
doctissimum ÆGIDIUM BLOTIUM Philosophum & juris Can-
didatum eximium, quocum Anno 1613. Marpurgum se contulit, eogq;
in itinere Musas Heidelbergensium & Giffensium salutavit, nec non
ad Cameram Imperialem, quæ Spira est, ut stylum curiæ addisceret
& ad rerum argumenta leges adplicaret, vetendit, sed vix quar-
tâ anni parte ibi subsistens, audito suavissimi patris obitu, domum
se recepit, indeq; post 6 septimanas, ne familia paternæ exciscunda
certis de causis interesset, huc reversus est, eâ mente, ut hinc iterum
Francofurtum ad Menum, indeq; Argentoratum, ubi magnam suæ su-
pellectilis partem reliquerat, repereret; sed morbo præpeditus Anno
1614. æstivo tempore domi, ut & matri viduæ solatio esset, substituit, post-
eaq; ad autumnales Francofortensium nundinas profectus, Argentora-
tum feliciter iterum venit & priori hospitio, in quo uni optimi Viri
mores erant, gratissimus & acceptissimus fuit, usus est, studioq; Juris
in Collegio Argentoratensi D. JUSTI MEYERI Jc. Nobilissi-

mⁱ, qui inde immortale nominis decus meruit studiis, sedulo vacavit. Sequenti An. quatuor Nobilibus Slesvicensibus associatus, primo Fribergensem Brisgoviam, & Basleensem Helvetia Academiis, posteaq; ipsas Helvetias invisit, quibus peractis, cum Serenissimi Principes & DNI. DN. FRIDERICUS & DN. ADOLPHUS, Heredes Norvegiae & Duces Slesvici, Holsatiae &c. Argentoratum accessissent, ut exinde ad Gallias se conferrent, clementissime inter comites Serenissimorum Principum receptus est. In Gallia per annum commoratus postea defuncto Seren. Dnn. Principum, Sereniss. Dn. Patre, eodem in comitatu domum rediit, ibiq; ad triennium usq; substitit. Inde autem cum JOACHIMO MANCINO Megap. Noribergam & Augustam Vindelicorum transiens, felicissime in Serenissimum Principem ac DN. DN. ADOLPHUM Ducem Holsatiae &c. & e iterum incidit, Italiam in ipsius comitatu perlustravit, & cum illo Anno 1620. iterum domum se recepit, indeq; tertio ad nostram hanc Academiam rediit, An. nimirum 1621 Ubi, Deo sic disponente, Viri Amplissimi BALTHASARIS Beselins Senatorii ordinis, unicam filiam AGNETAM matrimonio sibi locavit, postq; biennium, praevio Examine & disputatione Inaugurali, aliisq; solennibus Doctoris, summum in Jure titulum à DN. ERNESTO COTHMANNO JC. inter celeberrimos Clarissimo Anno 1623. obtinuit. Eodem tamen anno etiam dulcissima ejus conjux filium enixa est, quem BERNHARDUM BALTHASAREM appellavit. Sequenti anno cum pestis hic vehementer grassaretur, cum conjugis & familiam suam in patriam se contulit, ibiq; secundo heredem scemellam nactus est, quae CLARE nomen de Matre defuncti sortita fuit. Elapso hoc anno, quarto huc se contulit, sed mox sequenti anno filiam charissimam sato amisit. An. autem 1629. filium secundo genitum ex benedictione divina obtinuit, quem de patris nomine ERICUM dixit. Cum vero interea undiq; bellaretur, mox hic, modo Huse, ubi defuncta sororis liberorum tutelam suscepit, modo Lubeca, modo vero Hamburgi cum matre & altera sorore quae tum temporis ibidem defuncta, & Huse sepulta fuit, substitit, & defuncta

defuncta sororis dilectissima, filia unica tutelam etiam suscepit. Anno
autem 1630. Husà Slefvicum se contulit, ubi sequenti anno iterum fili-
am nactus est, quam Augustam vocavit. Anno 1644. cum uxore &
liberis propter bella Holsatiam infestantia, Hamburgum migravit,
& sequenti huc reverlus est anno, filiamq; suam conubio Rabbeni-
zensi consecravit, privignaq; sue ibidem subsistentis cura eam
commisit, qua Anno 1646 cum fratre suo Slefvici patrem revisit, sed
paulo post anno etatis 14. defuncta fuit, quã cū alterã sorore demortuã
maximam filiorum curam habuit, quorū alter ERICUS anno at. 21.
fatis concessit, natu major autem Argentorato, cum ibi Doctoris titulos
adeptus esset, domum reversus, BALTHASARIS GLOXIN Viri
Consultissimi & Seren. Ducis Holsatiae Consilarii Nobilissimi & Ca-
nonici Lubecensis, filiam natu maximam virginẽ tunc decoratissimam
MARGARETHAM AGNETAM, conubio duxit. Is autem officio
Advocantis inclarescens à Serenissimo Holsatiae Principe ad defungend-
am spartam aliquam vocatus, morte suã An. 1653. prævenit, & sic n-
cessissimus hic genitor omnibus liberis suis, in quibus maxima vita spes
locata erat, orbatus fuit, nec longe post, dum una calamitas alteram
quasi ad porrigendas manus provocaret, An. scil. 1658. conjugem (nam
dulcissimam etiam amisit. Interim à nuru sua scæmina nobilissima ma-
xima filialis amoris argumenta hausit, quippe qua & sumtus funebres
post mortem socero suo ultro obtulit. Ex hoc autẽ filio una neptis super-
stat cui Deus vitam & felicitatem dare velit. Vitam ejus reliquam
quod attinet, sanã doctrinã omne natura vitium emendavit, & in Aca-
demiis dum degeret Collegia Politico-Juridica præsidendo habuit. Cum
vero ex hac nostra Univeritate in patriam se recepisset, in ibiq; D. JO-
HANNES Schonbach / Consiliarius Regius & Canonicus Capitu-
lulũ Slefvicensis An. 1637. vita defunctus esset, à Potentissimo Da-
norum Rege DN. DN. CHRISTIANO. IV. glorios. record. Syn-
dicus Capitali & Advocatus Ecclesia patriã constitutus fuit, cui mu-
neriusque ad annum 1661 fideliter præfuit, & intra officii sui tem-
pora, tribus Holsatiae Principibus, DN. JOHANNI I. CHRISTIANO
in Sum. d. 163

in Sinderburg / & DN. PHILIPPO in Blüchsburg / & DN.
FRIDERICO in Norburg / *successivè, consulendo & legati munere subeundo, aliisque consiliarii officiis deservit. Tandem Anno 1666, die 10. Aug. piè defunctus ultimo huc rediit, & filii defuncti corpori hic sepulto, post fata sua, apponi desideravit, ubi intrea Vir Pl. Reverendus & Excell. D. JOHANNES QUISTORPIUS SS. Theol. D. & PP. Collega noster conjunctis. fidelissimam ejus curam habuit, usque dum die 7. mensis Maij proxime præteriti, inter preces & suspiria placidè in Domino obdormires.*

Quoniam igitur in tam seram ætatem vitæ suæ annos in timore Domini & honestate, morumque inculpatorum integritate, non tamen sine intermixta gaudiis tristitiâ piè defunctus noster traduxit, nostrum certè erit ultimum honorem tam honesto viro non denegare, quin potius ipsius corpus exanime, hodie ad mediam horæ primæ in templo Jacobæo terræ mandandum, honorifico comitatu prosequamur. Vos igitur, Cives Academici omnium ordinum honoratissimi, amanter rogo, ut ad hujus funeris deductionem, frequentes confluere, & mortalitatis vestræ memoriâ celebrare singuli velitis, feliciter enim, *dicente Gregorio M.* in alterius funere meditando studium colocabimus, quod in nostro adornando remedium ferat.

P. P. Rostoch. 13. Aug. Anno 1667.

defuncta sororis dilectissima, filia unica tute
autem 1630. Hus à Slepvicum se contulit, ubi
am nactus est, quam Augustam vocavit.
liberis propter bella Holsatiam infestantiam
& sequenti huc reversus est anno, filiam
zensi consecravit, priuignaq; sue ibidem
commisit, qua Anno 1646 cum fratre suo S.
paulo post anno etatis 14. defuncta fuit, qua
maximam filiorum curam habuit, quoru
fatis concessit, natu major autem Argentor
adeptus esset, domum reversus, BALTHA
Consultissimi & Seren. Ducis Holsatia Cor
nonici Lubecensis, filiam natu maximam ve
MARGARETHAM AGNETAM, con
Advocantis in clarescens à Serenissimo Hols
dam spartam aliquam vocatus, morte sua
stissimus hic genitor omnibus liberis suis,
locata erat, orbatus fuit, nec longe post, de
quasi ad porrigendas manus provocaret, a
dulcissimam etiam amisit. Interim à nuru
xima filialis amoris argumenta hausit, qui
post mortem socero suo ultro obtulit. Ex hoc
stat cui Deus vitam & felicitatem dare v
quod attinet, sanà doctrinà omne natura v
demis dum degeret Collegia Politico-Juri
vero ex hac nostra Univeritate in patriam
HANNES Schonbach / Consiliarius i
pituli Slepvicensis An. 1637. vita defunctus
norum Rege DN. DN. CHRISTIANO
dicus Capituli & Advocatus Ecclesia patri
neri usque ad annum 1661. fideliter præs
pora, tribus Holsatia Principibus, DN. IC

uscepit. Anno
no iterum fili
um uxore &
um migravit,
obio Ribbeni
cura eam
m revisit, sed
ore demortua
Sanno et. 21.
octoris titulos
LOXIN Viri
lissimi & Ca
coratissimam
s autem officio
ad defungena
nit, & sic re
xima vita spes
mitas alteram
onjugem (nara
bilissima ma
mtus funebres
a neptis super
ejus reliquam
vit, & in Aca
do. babuit. Cum
inibiq; D. JO
ponicus Capitu
entissimo Da
of. record. Syn
fuit, cui mu
officii sui tem
CHRISTIANO
in Sum. d. ca.

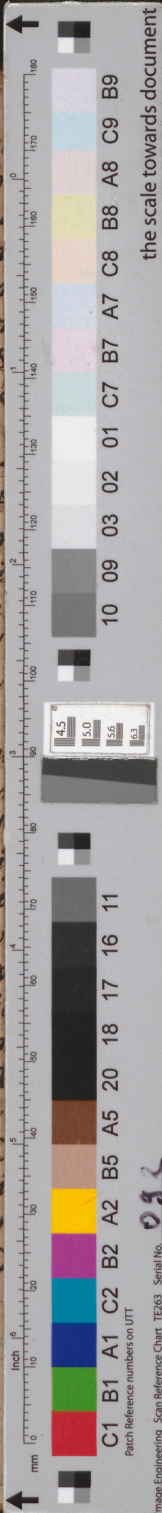

Image Engineering - Scan Reference Chart - TZ63 - Serial No. 032